

[Eiler Jensen.]

hed, jeg på mit partis vegne anbefaler den foreslåede forlængelse af loven, idet der bagved dette lovforslag ligger en forhandling, som har medført et forlig mellem fire politiske partier, der er nået frem til erkendelsen af, at man bør følge de grundsynspunkter, som regeringen har givet udtryk for, og som deles af mit parti; de går som sagt ud på opretholdelse af en høj og stabil beskæftigelse og et sundt og normalt produktionsliv. Der er ikke sket det, som var ønsket fra visse sider, at man skulle dele loven. Man har heller ikke opretholdt det vidtgående og meget farlige ønske, der har været fremme om at sætte betydeligt flere varer på friliste, idet man erkender, at der er grænser for, hvor langt man kan gå ad den vej. Det er en understregning af de synspunkter, som både udenrigsministeren og handelsministeren har gjort gældende i Paris, hvor de hævdede, at særlige økonomiske forhold gjorde sig gældende for Danmarks vedkommende, og hvor man henviste til den undtagelsesbestemmelse, som vi nu med rette kan benytte os af. Der har også været en vis betryggelse i at kunne konstatere, at det, man internationalt kalder færdigvarer, og som ikke har samme betydning, som man almindeligvis tillægger det efter dansk opfattelse, omfatter varer, der i meget vid udstrækning af os betegnes som råvarer, varer, der egner sig til viderebehandling i den danske produktion og dermed til opretholdelse af beskæftigelsen. Ved en gennemgang af den række af varer, der er optaget på frilisten under denne kategori, konstaterer man, at af egentlige færdigvarer er der heldigvis kun tale om et begrænset antal.

Jeg må endvidere stærkt understrege, at vort parti, socialdemokratiet, vagtsomt fremefter vil våge over, at man fortsætter det samarbejde, der nu synes at være opstået, i den henseende, jeg her har nævnt, til gavn for det danske folk og dansk beskæftigelse og dermed iøvrigt også for dansk handel og dansk erhvervsliv i det hele taget.

Der er foreslået en ændring i forbindelse med denne forlængelse, en ændring, som ikke giver mig anledning til nogen særlig bekymring. Det forekommer mig naturligt, at der skal forhandles med vareforsyningsudvalget om de muligheder, som man eventuelt måtte finde frem til gennem en undersøgelse af forholdene i de respektive industriområder og produktionsgrene. Jeg forventer, at der ved denne undersøgelse også bliver lejlighed til at se på en hel del andre ting, som har interesse for vort erhvervsliv, derunder de mere regnskabsmæssige.

Med disse bemærkninger skal jeg på mit partis vegne anbefale forlængelsen og den foreslåede ændring.

Villemoes: Ærede medlemmer af dette høje ting har jo ikke haft megen adgang til at deltage i forhandlingerne om dette meget vigtige lovforslag, i hvert fald ikke i forhandlinger om enkeltheder, bortset fra de medlemmer af tinget, som er medlemmer af rigsdagens vareforsyningsudvalg. Men vi har selvsagt alle i de sidste uger og dage fulgt med i de forhandlinger, der er foregået, og jeg kan på venstres vegne sige, at vi er tilfredse med, at fire partier på den danske rigsdag, som tager både denne og andre situationer alvorligt, også i dette tilfælde har kunnet blive enige om en lovgivning, der strækker sig over de nærmeste måneder. Der er, som også den højtærede handelsminister har gjort opmærksom på, truffet aftale om, at forlængelsen af loven — med de ændringer, der fremgår af folketingsudvalgets betænkning — kun sker for et halvt år, altså til 15. maj 1950. Jeg hilser med glæde det, der er kommet til udtryk i betænkningen, og som den højtærede minister også lige har nævnt for det høje ting, at ministeren har givet forskellige tilsagn, som vi fra vor side afgjort sætter pris på.

Det, der fornylig er sket i Paris, må forhåbentlig forstås således, at det skulle være begyndelsen til Europas eller i hvert fald Marshalllandenes økonomiske, jeg tør måske sige frihedskamp. Efter at landene nu i mange år har lukket sig selv inde, kan en gammel købmand og gammel liberalist afgjort glæde sig over de ændrede signaler. Vel kan en sådan nyorientering til at begynde med — det var den højtærede handelsminister også inde på for et øjeblik siden — volde adskillige ulemper; jeg tænker ligesom det ærede medlem hr. Eiler Jensen på beskæftigelsen, og jeg tænker tillige i allerhøjeste grad på vor store mangel eller i hvert fald knaphed på udenlandsk valuta; disse ulemper bør selvsagt søges gjort mindst mulige. Men efter min mening bør denne overgang tages, og jeg kan kun være tilfreds med, at også vor nuværende regering kan gå ind på slige tanker, da et land som Danmark, der har en vareomsætning med udlandet, som vel næppe noget andet land i Europa har mage til, har en meget stor interesse i at medvirke til, at import- og eksportforhold lettes og restriktioner afvikles. Det er mit indtryk, at den høje regering efter hele sit syn på dette område ikke har været blandt dem, der med særlig begejstring har tiltrådt disse tanker, og i og